

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **JUDr. Nataša Loužilová**, soudkyně Krajského soudu v Plzni, ve věci ochrany před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2023, č. j. 14 A 68/2023-18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal k Městskému soudu v Praze v průběhu dubna 2023 zhruba 400 podání, která označil jako žaloby proti nezákonnému zásahu. Zásahy údajně spáchali v podáních označení soudci napříč Českou republikou, v projednávané věci má jít o JUDr. Loužilovou, soudkyni Krajského soudu v Plzni. Soudci měli svým rozhodováním zasáhnout žalobci do osobnostních práv, zhoršili mu tím zdravotní stav, a proto se žalobce domáhal, aby soud deklaroval nezákonný zásah. Současně se žalobce domáhal náhrady způsobené škody.

[2] Městský soud žalobu usnesením odmítl, neboť projednání žalob spadá do pravomoci soudů rozhodujících v občanském soudním řízení. Zároveň poučil žalobce o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu (§ 46 odst. 2 s. ř. s.).

[3] Žalobce napadl usnesení kasační stížností, protože mu měla být odepřena ochrana práv. Městský soud si prý ani neujasnil otázku místní příslušnosti.

[4] Kasační stížnost je nepřípustná pro zneužití práva podat kasační stížnost. Žalobce, přestože uvádí, že má vysokoškolské právnické vzdělání, se dlouhodobě na soudy obrací s množstvím podání, která nedávají žádný smysl, mají formální i obsahové vady apod. Žalobce typicky podává správním soudům návrhy zjevně neprojednatelné či zjevně nedůvodné. V půli července 2023 je v evidenci kasačního soudu vedeno již téměř 860 spisů, v nichž žalobce vystupuje typicky v pozici stěžovatele či navrhovatele. Všechny tyto návrhy podal v posledních pěti letech (nejstarší věc eviduje NSS k lednu 2018). Tuto zjevně kverulační aktivitu razantně zesílil v červnu 2023, kdy na podání stovek žalob, které odmítl městský soud, navázal tím, že proti usnesením městského soudu podal bezmála 400 kasačních stížností.

[5] Pouhá skutečnost, že žalobce vede takové množství sporů, sama o sobě neznámá, že by se jeho návrhy neměl NSS zabývat věcně. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat kasační stížnost, je početnost, sériovost a stereotypnost vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů. Ostatně sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (srov. rozhodnutí z 13. 11. 2012, *Anibal Vieira & Filhos LDA a Maria Rosa Ferreira da Costa LDA proti Portugalsku*, č. 980/12 a 28385/12, §§ 14 až 17, shodně již rozhodnutí Evropské komise pro lidská práva z 15. 10. 1987, *M. proti Spojenému království*, č. 13284/87).

[6] Článek 36 Listiny základních práv a svobod zaručuje právo na soudní ochranu. Žalobcovo extrémní jednání však již nelze považovat za výkon tohoto práva. Žalobce je veden snahou vést „spor pro spor“, nikoli snahou o ochranu svých práv. Jeho úkony vůči soudu představují jen jednu z mnoha „tváří“ zneužití práva, jde tak o návrhy nepřipustné, které nepožívají právní ochrany (srov. rozsudek NSS z 26. 4. 2022, č. j. 10 Afs 289/2021-42, č. 4358/2022 Sb. NSS, body 14 a 15, s citací starší judikatury). NSS proto kasační stížnost odmítl (§ 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.). NSS zdůrazňuje výjimečnost tohoto řešení, které je však opodstatněno výjimečností žalobcova jednání (srov. usnesení NSS z 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16).

[7] NSS nevydával žádné výzvy k odstranění vad kasační stížnosti, k zaplacení soudního poplatku apod. Vydávání takovýchto výzev by představovalo nadbytečné prodlužování procesu bez jakéhokoli smyslu. Zatěžovat řízení dalšími usneseními, např. o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, výzvou na zaplacení soudního poplatku apod. by představovalo jen rozmnožování zbytečných procedur, bez možnosti dospět k jinému závěru, než že návrh je nepřipustný. Kasačnímu soudu je z vlastní činnosti známo (srov. např. věci vedené pod sp. zn. 6 As 90/2023 nebo 6 As 100/2023, příklady z bezmála 400 kasačních stížností, které žalobce v posledním měsíci podal), že tyto výzvy neplní žádný účel (ostatně žalobce by jen za poslední sadu kasačních stížností musel zaplatit za poplatky bezmála 2 miliony korun). Ze stejných důvodů NSS nevyrozuměl ani osobu, kterou žalobce označil jako „žalovanou“ [jak již vysvětlil městský soud, soudce při své rozhodovací činnosti nemůže být správním orgánem podle § 4 odst. 1 s. ř. s.).

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle uvedených ustanovení žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2023

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu